

holdene med en almindelig Regel. Det er altsaa fuldkommen i sin Orden, at den højt-agtede Minister i hvert enkelt Tilfælde maa skønne om, i hvilket Omfang de Forbudsbestemmelser, der findes i Loven af 1857, skulle og kunne komme til Anvendelse for det paagældende Tilfælde. Der kan ikke være Tale om, antager jeg, at denne Bemyndigelse gaar til andet end til at give de samme Bestemmelser, som gælde for Kjøbenhavn, og indskrænke disse, naar der dertil maatte være Anledning, men derimod ikke gaar til at give mere skarpe Forstrifter end dem, der for Tiden ere gældende over for Kjøbenhavns Vandværk.

Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje. Det forekommer mig, at denne Sag i sig selv er saa overmaade simpel, at der næppe turde være stor Anledning til en nærmere Drøftelse og Overvejelse deraf.

Boffen: Ja, jeg kan ikke ganske give det ærede Medlem for 6te Kred (Koch) Ret i, at dette Forslag ikke skulde give Anledning til videre Drøftelse. Det forekommer mig nemlig, at de Lodbsejere, hvis Ejendomme støde op til disse Vandløb, have en vis Ret til at faa deres Interesser varetagne over for vedkommende Vandforsyningsanstalter. Naar nemlig Loven for Kjøbenhavn af 1857 uden videre bliver gjort anvendelig over for alle disse mindre Vandforsyningsanstalter, antager jeg ikke, at det er opnaaet. I 1857, da man stod over for Kjøbenhavns Vandværket, var, antager jeg, dette indrettet mere betryggende, f. Eks. ved stærkere Indhegninger omkring vedkommende Anstalter, saaledes at det ikke kunde blive saa byrdefuldt for de tilgrænsende Lodbsejere at underkaste sig den Lov, her er Tale om. Loven for Kjøbenhavn fastsætter temmelig strenge Straffe, naar et Kreatur af Vanvare kommer til et saadant Vandbassin. Det er navnlig Hunde, man har været bange for, men jeg antager ogsaa, at der kunde være andre Kreaturer, som kunde komme til Vandbassinet, naar dette ikke i behørig Grad er indhegnet. Ved en stor By som Kjøbenhavn har man naturligvis sørget for dette, men ved mindre Vandanlæg kan der være en mindre god Indhegning, og saa kan det blive byrdefuldt for de vedkommende Lodbsejere, at de skulle straffes med en temmelig stor Mulkt, fordi et Kreatur kan komme til et saadant Vandbassin, og saa meget mere som der efter Bemærkningerne til Lovforslaget er Steder, hvor man benytter offentlige Vandløb. Hvis et helt offentligt Vandløb paa den Maade kunde komme ind under Loven og være beskyttet i en Afstand

af endog saa indtil 500 Alen paa begge Sider, vilde Reglen træffe en hel Række Lodbsejere, som stødte til Vandløbet, og de kunde efter denne Lov blive multerede meget højt, dersom et Kreatur af Vanvare kom ned til dette Vandløb. Jeg mener derfor, at der maa træffes andre Foranstaltninger, hvorved Lodbsejernes Interesser ogsaa blive varetagne. — I den kjøbenhavnske Lov er fastsat, at der ikke maa være Gødningssamlinger med Ro- eller Hestegødning i en Afstand af 200 Alen. En Lodbsejer, der støder til et saadant Vandbassin, vil være fuldstændig afstaaen fra, paa en stor Del af sin Mark, at anlægge en Mødding. Der kan som bekendt ikke være Landbrug, naar der ikke maa være en Mødding, og ganske vist forudsætter Loven, at de, der alt ere, maa blive ved at være; men vedkommende Landbruger maa da træffe saadanne Foranstaltninger, at intet af det Spildevand, der kommer fra Møddingen, paa nogen Maade kan finde Vej ned til Vandbassinet. Som oftest vil Vandbassinet jo ligge i en Lavning, og det er derfor ikke saa let at forhindre, at alt fremmed, urent Vand kan komme ned i Lavningen. Jeg mener derfor, at Loven, som den nu lyder, gør et betydeligt Indgreb i de vedkommende Lodbsejeres Ejendomsret; dette, at man ikke maa benytte sin Jord til at anlægge en Mødding, at man endog saa i en Afstand af 500 Alen ikke maa have nogen større Latrinbeholdning, er et Indgreb i Ejendomsretten, som selvfølgelig kan være nødvendigt. Naar det ærede Medlem for 6te Kred sagde, at der ikke kan finde nogen Ekspropriation Sted, forekommer det mig dog, at der her er Tale om at lægge en Servitut paa de vedkommende Gjerres Jord, og at der tilkommer disse Erstatning for dette. Jo mere forsværlig vedkommende By har anlagt sit Vandværk, desto mindre Erstatning forekommer det mig, der kan være Tale om; men nogen Erstatning maa der dog blive. Hvis omvendt et Vandværk anlægges uden tilstrækkelig Indhegning, vil det blive yderligere byrdefuldt for Lodbsejerne, og i samme Grad, som Vandværket bliver anlagt uden tilbørligt Hegn, maa der da ogsaa tilkomme Lodbsejerne større Erstatning, for at de skulle iagttage alle disse Regler, som Loven for Kjøbenhavn indeholder. Det forekommer mig derfor, at denne Lov maatte nærmere overvejes, og navnlig Lodbsejernes Interesser maa tages i Betragtning.

Koch: Naar det ærede Medlem, som nu talte, ytrede, at han fandt det betænkeligt uden videre, som han udtrykte sig, at gøre denne Lov af 1857 anvendelig paa de senere